

Şiirdeki Sen Ben O

– burak1907 · 17 Aralık 2016

sen şiirdeki rüzgar
üçe beşe bakmazdın
tabi gördüğüm kadar
düşünürdün ya toprağı
sayfalar özleme doyasıya
hışımla koparırdın
benim diyen yaprağı
,
kasımda soğuk aşikar
eli kırılalı ayazın
hani efeliğı tutar
çiğner gündüz bile yasağı
kaşını çatasıya
hatırı mı kalır geçen yazın
bilakis unutursun o sokağı
,sen şiirdeki bulut
gökte yıldız bırakmazdın
ayı güneşi yahut
ola ki dağın uğuru
gri perde arkası
usulen saklardın
serperdin yağmuru,
aralıkda mavisiz o umut
kahvesi bir koyuydu hazanın
öfkesine yenikti kıyıları
o ayak izleri durur mu
denizin benzi solası
lafı mı olurdu beyazın
o kardelene ağladığın doğru mu
,sen şiirdeki şarkı
acısı ne çok hüzzamın
hüzünlü notaların aşkı
hadi bir ıslığa zorundan
ah o bemol olmasa
bir yerinde susmak lazım

nağmelerle ayrılmış huzurdan,
ocakta nerde sarıcanın şavkı
buz tutmuş tepeler ansızın
hangi dize nasıl kırar
o çığ bile sıradan
mum ışığı yavaş yavaş dolsa
belki gölgesine sızarsın
dinlerken ses mi çıkar duvardan
,
dr.süreyya burak önder